

Asian rauhallisesti ydinvoiman riskeistä

Esko Tavia (Pohjolan Sanomat 11.11.08), Pentti Lahdenperä (Kaleva 22.11.2008) ja moni muu kirjoittaja on kiinnittänyt huomionsa ydinvoiman vastustajien tunteenomaisiin tai mielikuviin perustuviin reaktioihin ja ilmaissut huolensa vastustajien saamasta palstatilasta. Tasapuolisesti erilaisia kannanottoja tälläkin palstalla kuitenkin julkaistaan, kuten pitääkin.

Ydinvoimalaitoksesta puhuttaessa kyseessä todella on mittava, valtavan kokoluokan hankesuunnitelma, kuten Lahdenperä toteaa. Asian kokonaisvaltaisessa ymmärtämisessä tuntuu olevan ongelmia, olen samaa mieltä. Tätä mieltä ovat myös tunteitaankin ilmaisevat ydinvoiman vastustajat, jotka eivät ymmärrettävistä syistä pysty käsittämään, miksi härkämäisesti ajetaan lisäydinvoiman rakentamista yhteiskunnallisessa tilanteessa, jossa energiastrategiat olisi aivan välttämättä luotava hyvinkin kauaskantoiset vaikutukset huomioiden.

On erityisen uuvuttavaa huomata ydinvoimalobbareiden perustelevan voimalan rakentamistarvetta sillä, että luontoa säästyisi. Ilmastonmuutosta ei pidä ryhtyä torjumaan ottamalla käyttöön muita vakavia ympäristöriskejä aiheuttavia keinoja, kuten ydinvoima. Sen sijaan on pitkäjänteisesti ajateltava energiapohjan rakentamista uusiutuvien, päästöttömien ja tulevaisuudessakin turvallisten energiamuotojen varaan ja keskityttävä näitä teknologioita tukeviin investointeihin.

Ydinvoiman kannattajat vaikenivat siitä tosiseikasta, että voimalaitoksen polttoaineen, uraanin louhinnan sekä lopputuotteena syntyvän radioaktiivisen jätteen aiheuttamat ympäristöriskit eivät ole aivan vähäiset, eivätkä suinkaan aukottomasti ratkaistavissa. Missään maailmankolkassa ei tietyvästi ole ydinjätteen täysin turvallista loppusijoitustapaa keksitty, ottaen huomioon aiheutuvan turvallisuusrisikin miljoonien vuosien aikajänteen. Ydinvoimaa Pohjois-Suomeen ajavalta Fennovoimalta jätteen loppusijoituspaikka puuttuu toistaiseksi kokonaan.

Mitä tulee voimalaitoksen turvallisuuteen, harva ydinvoiman vastustaja pelkää suomalaisen voimalan räjähtämistä. Vaikka ehkä pitäisi. Säteilyturvakeskus huomasi äskettäin, etteivät Loviisan reaktorit enää täytä kansainvälisen atomienergiajärjestö IAEA:n turvallisuussuosituksia. Harvoin kuulee puhuttavan siitä, että ydinvoimalaitoksen käyttöikä on vain n. 60 vuotta. Tämän jälkeen voimalaitos puretaan ja alue siistitään "luonnontilaan", kuten alan toimijoiden on kuultu esitelmöivän.

Alle keskivertosuomalaisen eliniän pituisen tuotantoprosessin vuoksiko näitä huikeita riskejä olisi otettava? Kuulostaa todella lyhytnäköiseltä voitontavoittelulta. Järkevämpää ja varmempaa olisi tuottaa energiaa jatkossa vain niillä keinoilla, joiden kestävyys on taattu vuosimiljoonien päähän: uusiutuvat energiamuodot.

Lopuksi, ydinvoima ei ole kotimaista energiaa. Vai onko jo olemassa suomalaisessa tehtaassa, suomalaisesta uraanista valmistettua ydinpolttoainetta? Toivottavasti ei ole jatkossakaan.

Hanna Halmeenpää
Pro Hankikivi ry:n jäsen
Tuleva kaupunginvaltuutettu,
Kalajoki